

Stk. 1, nr. 1 og 2, svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 5 og gennemfører direktivets artikel 11 (5) (a) og (b). Livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser undtages for pligten til at kræve legitimation, når der er tale om livsforsikrings- og pensionsaftaler under et vist minimumsbeløb (1.000 og 2.500 euro). Hvis den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, forhøjes, således at tærsklen på 1.000 euro overstiges, skal der kræves legitimation.

Livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser undtages på samme måde for pligten til at kræve legitimation, når livsforsikrings- og pensionsaftalerne ikke anses at kunne udnyttes til hvidvask eller terrorfinansiering pga. manglende tilbagekøbmulighed, jf. lovteksten, eller hvis aftalen ikke kan anvendes som sikkerhed for lån.

Uanset beløbstørrelserne gælder legitimationskravet, såfremt der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

I henhold til *nr. 3* må legitimationskravet anses for opfyldt, når det konstateres, at præmien eller bidraget fra pensionssparerens skal debiteres en konto, der er åbnet i pensionssparerens navn i overensstemmelse med bestemmelsen i forslaget § 12.

Ifølge *nr. 4* er livsforsikrings- og pensionsaftaler, der indgås i medfør af en arbejdskontrakt eller den forsikredes erhvervsmæssige virksomhed, hvor der er en begrænset tilbagekøbsmulighed, eksempelvis i tilfælde af emigration, undtaget på betingelse af, at der kræves legitimation, hvis kunden benytter tilbagekøbsmuligheden.

Nr. 5 gennemfører direktivets artikel 11 (5) og undtager elektroniske penge, som defineret i direktiv 2000/46/EF indenfor de angivne grænser.

Bestemmelsen i *stk. 2* gentager det overordnede udgangspunkt i forslaget § 11 om, at der skal kræves legitimation, såfremt der foreligger en mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, der er omfattet af underretningspligten i forslaget § 7.

Bestemmelsen betyder, at undtagelserne fra kravene til kundelegitimation i § 20 ikke kan anvendes, hvis virksomheden eller personen har en mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, der er omfattet af underretningspligten.

Ifølge *stk. 3* kan Finanstilsynet på baggrund af beslutninger fra Kommissionen beslutte, at andre produkter eller transaktioner kan undtages. I henhold til direktivets artikel 40(1) kan Kommissionen, for at tage højde for den tekniske udvikling indenfor områ-

det og for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet, afklare tekniske aspekter samt indføre tekniske kriterier i forhold til visse af bestemmelserne i direktivet. Kommissionens beslutning skal ske efter en særlig komitologi-procedure. Kommissionen har endnu ikke undtaget andre produkter eller transaktioner end de i bestemmelsen nævnte. Såfremt Kommissionen træffer afgørelser herom, kan Finanstilsynet fastsætte reglerne i en bekendtgørelse.

Til § 21

Bestemmelsen gennemfører artikel 11, som svarer til artikel 3 (9) i 2. hvidvaskdirektiv om, at hvis kunden er et kredit- eller finansieringsinstitut, der er omfattet af hvidvaskdirektivet, gælder legitimationskravene i § 12 ikke. Centralbanker er ligeledes omfattet af undtagelsen. I forhold til den gældende lovs § 8 er også kredit- og finansieringsinstitutter fra 3. lande, der er underlagt krav svarende til 3. hvidvaskdirektiv, undtaget. Det er dog et krav, at der føres kontrol med overholdelsen af disse krav. Det er op til de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, at vurdere, om et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er underlagt krav, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og om der føres kontrol med overholdelsen af disse krav.

Hvis Kommissionen, i overensstemmelse med direktivets artikel 40 (4), har truffet beslutning om at undtage et land, kan oplysninger indhentet af virksomheder, der er etableret i dette land, ikke lægges til grund som en opfyldelse af legitimationskravet.

Det følger af artikel 40 (4) i 3. hvidvaskdirektiv, at Kommissionen kan træffe beslutning om, at et land uden for EU ikke har regler om kundekendskab m.v. svarende til 3. hvidvaskdirektiv eller ikke fører tilsyn med reglernes overholdelse svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Såfremt Kommissionen træffer beslutning om, at et land ikke lever op til dette, skal Kommissionen offentliggøre en negativliste, der indeholder det/de pågældende lande.

Listen vil alene indeholde de lande, hvor Kommissionen har taget konkret stilling til, at det/de pågældende lande ikke har regler eller fører tilsyn med disse regler svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Der kan ikke sluttes modsætningsvist fra listen. Listen kan således ikke tages til udtryk for, at lande, der ikke figurerer på listen, har regler eller tilsyn svarende til 3. hvidvaskdirektiv.

Det er ikke muligt i nationalt regi at udarbejde den af Finansrådet efterspurgte liste.